

499.962-1

ზ-451

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო
უნივერსიტეტი

ხედნაწერის უფლებით

დავინა ზეგოს ასული სვანიძე

ხარისხის წარმოება სახელ ქართულში

სპეციალბა 10.02.01 – ქართულური ენები

ავტორეფერატი

ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატის
სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად

თბილისი

1997

ბელნაწერის უფლებით

დავინა ზეროს ასუდი სვანიძე

სარისხის წარმოება საშუალ
ქართულში

სპეციალობა 10.02.01 — ქართველური ენები

ავტორეფერატი

ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატის
სამეცნიერო ხარისხის მოსაზოგებლად

თბილისი
1997

ნაშრომი შესრულებულია ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ასადი ქართული ენის კათედრაზე

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი
ედეზე აკაკის ასული ბაბუნაშვილი

სამჭოს ექსპერტი: ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე
ადექსანდრე ანდრიას ძე ლღონტი

ოფიციალური ოპონენტები: ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი
გიორგი ბიძინას ძე გოგოლაშვილი
ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი, დოცენტი
ნანა ჟიულის ასული ღოღაძე

წამყვანი დაწესებულება: სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიური უნივერსიტეტი

დისერტაციის დაცვა შედგება ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სადისერტაციო საბჭოს P 10.02 C № 6 სხდომაზე 1997 წლის 8 თებერვალს 14 სთ-ზე.

მისამართი: 380028, თბილისი, ი. ჭავჭავაძის პროსპექტი, 1.

დისერტაციის გაცნობა შეიძლება ივ. ჯავახიშვილის სახ. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამეცნიერო ბიბლიოთეკაში (მალევი კორპუსში).

ავტორეფერატი დაიგზავნა 1997 წლის 4 თებერვალს.

სადისერტაციო საბჭოს სწავლული მდივანი, ფილოლ. მეცნ. დოქტორი, პროფესორი

თემის აქტუალობა. ნაშრომში პირველადაა განხილული ქართული სალიტერატურო ენის განვითარების ყველაზე ვრცელი და საინტერესო პერიოდის — XII-XVIII საუკუნეების ენა ზედსართავი სახელის ხარისხის წარმოების თვალსაზრისით.

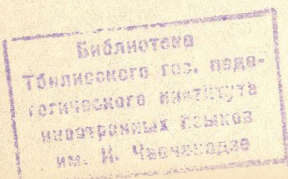
ნაშრომის მიზანია XII-XVIII საუკუნეების ძეგლების მასალაზე დაყრდნობით ზედსართავი სახელის ხარისხის რაობისა და ხარისხის ფორმათა წარმოების თავისებურებათა ანალიზი ძველსა და ახალ ქართულთან მიმართებაში.

განადიზებული მასალა. საანალიზოდ გამოყენებულია XII-XVIII საუკუნეების ორიგინალური მხატვრული ნაწარმოებები, ისტორიული სამუთებები და დოკუმენტები, სიგელ-გუჯრები, ისტორიული ტექსტები, სამართლებრივი ძეგლები და სამკურნალო-სამედიცინო კარაბადინები.

ნაშრომის სიახლე. ნაშრომში განადიზებულია ისეთი საკითხები, როგორიცაა უ-ეს და უ-ე კონფიქსური წარმოება, უფროობითი ხარისხის ფორმათა გამოჩენა და სინონიმური ფორმების ერთად ხმარება, აგრეთვე ორუნიანი და ინტენსიური უფროობითის ფორმების გამოყენება, რომელთა საფუძველზე საშუაოდ ქართულში იქმნება ტენდენცია აღმატებითი ხარისხის გამოხატვისა. ნაშრომში აღნიშნულია გააზრებული — რე ნაწიდაკის ფუნქცია და დანიშნულება, გამოვლენილია შედარების ორი სახე, რომლის საფუძველზე ერთმანეთისაგან გამიჯნულია შესაბამისი საგნის სახელის მიცემითი და ნათესაობითი ბრუნვის ფორმები.

ნაშრომის თეორიული და პრაქტიკული მნიშვნელობა. ნაშრომში მოცემული დასკვნები შეიძლება გამოყენებულ იქნეს ქართული ენის ისტორიის, აგრეთვე მორფოლოგიისა და სინტაქსის ზოგიერთი ზოგადი საკითხის კვლევისას.

ნაშრომის მოცულობა და სტრუქტურა. ნაშრომი მოიცავს მანქანაზე ნაბეჭდ 140 გვერდს, შედგება წინასიტყვაობისა და სამი თავისაგან, თან ერთვის დასკვნები, დამოწმებული დიტირატიურისა და საანალიზო ტექსტების სია, შემოკლებათა განმარტებანი.

Handwritten signature